

L'ANGULA UNA ESPÈCIE EN PERILL D'EXTINCIÓ

LUXE
VISCÓS

A l'Ebre, Ter i
Fluvià encara es
pesca la preuada i
delmada angula

SERGI GARCIA
Barcelona

L'anguila (*Anguilla anguilla*), peix de cos cilíndric i allongat, defalleix. La UICN (Unió internacional per a la Conservació de la Natura) l'ha incorporada aquest any a la seva luctuosa i cada cop més voluminosa llista d'animals en perill d'extinció. No ens ha d'estranyar. Del 1968 al 2005 les captures mundials, termòmetre fidel de la situació de l'espècie, han disminuït un 76%. Amb aquest ritme, el traspàs de l'anguila, si no s'esmenen els dos factors que l'estan delmant, sembla, a curt termini, inevitable. Un sembla incorregible, l'altre ho és.

L'anguila escomet un dels viatges més fascinants de la natura. Creix i madura als rius. Arribada l'hora, una concupiscent flamarada l'empeny corrent avall. Li espera un llarg camí que la durà al mar dels Sargassos, a l'Atlàntic Nord, on es reuneixen absolutament totes les anguiles. Allà es reproduïxen i allà moren. És, per tant, una espècie catàdroma. Les petites larves, fins fa relativament poc temps considerades espècie diferent, per la dificul-

tat de vincular-les en el temps i en l'espai amb els seus progenitors, desfaran el camí, ajudades pel corrent del Golf, en un retorn que pot durar entre 1 i 7

Del 1968 al 2005 les captures mundials, termòmetre fidel de la situació de l'espècie, han disminuït un 76%

anys. Passat l'estiu, essent ja angules, enfrontaran l'embocadura del riu on probablement visqueren els seus pares. Esperaran la foscor per iniciar l'ascens.

Evolució de les captures d'anguila

FUENTE: parc natural del Delta de l'Ebre

Anna Monell / LA VANGUARDIA

assoliren justa fama per la qualitat de la seva gustosa carn. Cervantes en féu menció al Quixot. Maria Antonieta, esposa de Lluís XVI de França, va arribar a dir que mai a la seva vida menjà cosa tan bona. Actualment els exemplars que s'hi troben són de repoblació.

Però per a tast exquisit, les angules. Malgrat la decrepitud de les poblacions i de l'alarmant descens de captures, amb una bona butxaca, no hi ha problemes per a adquirir-les als mercats i demanar-les als restaurants, doncs amb les angules no va el *pezqueñines no, gràcies*. Tampoc sembla que la crisi econòmica les pugui ajudar. Tot i que alguns pescadors no han renovat llicències, doncs ja no surt rendible vetllar tota la nit pendents del bussó, l'ormeig autoritzat per a la seva captura, i que en alguns punts tradicionals ja pràcticament no se n'agafen, com a la llacuna més gran del delta de l'Ebre, l'Encanyissada, el cas és que per a aquesta temporada, que va de novembre a març, l'administració ha concedit més de 200 llicències de pesca al delta de l'Ebre i unes 12 a les desembocadures del Ter, del Daró, de la Muga i del Fluvià. Puri Albiol, que regenta la peixateria que porta el seu nom al

IL·LUSTRACIÓ: MARINA MIRÓ

Aquesta aparició sobtada, tardor, va fer creure als vells pescadors d'estuari que aquests diminuts éssers naixien del fang com Afrodita de l'escuma de les onades. La majoria no arribarà lluny. A més de la pesca, destorben el seu camí la contaminació que emmetzina l'aigua, els travassaments que l'assequen i els pantans.

A l'antigor, de fet no fa tant, eren freqüents al centre de la península. Ara no, pràcticament n'han desaparegut. Les angules de l'Estanca d'Alcanyís (Terol)

mercat de la Boqueria de Barcelona, no creu que caigui la demanda. Cada dia despatxa entre dos i tres quilos a 680 euros el quilo. Pensa que és un bon preu, més barates que altres anys. Durant les festes de Nadal, pot arribar a vendre 20 kg diaris. No hi ha dubte, el luxe és allò realment necessari i això sí que no té esmena. La necessitat del superflu és l'essència de l'ésser humà, que digué Ortega, el que ens ha diferenciat de l'animal, també el que ens està portant a un viatge sense torna. ●